

Θεωροῦντες τὰς ποικιλίας ὡς διακεκριμένα εῖδη ἐνδεικόντες ταχθεῖσαι δέχονται δι' αὐτὸν πολλάδες ἀρχές; διότι δι' ἔκαστον εἰδος ιδιαίτερον ζεῦγος εἶναι ἀναγκαῖον, καὶ διομάζονται πολλαὶ στάσι. Ηὔλυθεια εὑρίσκεται ἐκεῖ ἀποδειγμή οὐδὲ τοις αἱρέσοροις ἀνθρώποις φύλαι εἶναι φύλαι καὶ ἔχει εἶδη, ὅπερ ακτωρθεῖται καὶ ὑπὸ μορφολογικὴν ἔποψιν καὶ ὑπὸ φυσιολογικὴν (1). 'Αλλ' ἡμεῖς μὴ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ ἀγκεῖ τοῦτο πεδίον τῆς ἐρεύνης καὶ ἀναφέροντες ὅτι κατὰ τοὺς μονογενεῖς στάσις τὸ ἀνθρώπινον εἴδος διατρέπεται εἰς 3 φύλαξ· 1 τὴν λευκὴν η̄ ἀνυπασίαν· 2. τὴν ἐλαιόχρουν η̄ ἀσλητικήν· 3. τὴν μαύρην η̄ ἀσφρικανήν εἰδομένην καὶ ἄλλας ἄλλων διακρέσεις (2). Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ μάλιστα διὰ τὰς λεπτομερεῖας μεταφέρομεν ἐκ τῶν τοῦ Docteur Kei, τὸ περὶ τούτου. Τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, διότι τὰ ἀτομα ἔξι ὅντα ἀποτελεῖται, δύοιοι διήκποτε καὶ ἀν δυτὶν οἱ ιδιαίτεροι χαρακτῆρες τῶν καὶ δύοποις τῆς γεννηθεως αὐτῶν, ἀναμιγνύσμενα διακρίτως μεταξὺ τῶν, παράγουσι διὰ τῆς ἐνώσεώς των, ἀτομακόνιμα. Ἐν τούτοις δὲ ἀνθρώποις θεωρούμενος ἐν τῷ παγκοσμίῳ του γένει, παρουσιάζει ποικιλίας ἴνα γάρ διακεχραγμένας ὥστε ν' ἀποτελέσῃ διακεκριμένας τάξεις, τῶν δύοιων οἱ φυσικοὶ χαρακτῆρες μετακινοῦνται κατὰ διαδοχήν. Τοῦτο συνιστᾶταις ἀνθρωπίνους φύλαξ αἰτινες δύνανται ν' ἀγαθερώσιν εἰς δύο ἀρχαίκους τύπους· Εἰς τὸν 'Ορθογνάθιον, ἐγόντων τὸ μέτωπον προσέγον, τοὺς τομεῖς δόδοντας καθέτους καὶ τὴν προσωπικήν γωνίαν πλησιάζουσι πρὸς τὴν δρυμήν· εἰς τὸν τύπον τοῦτον ἀνήκουσιν αἱ εὐρωπαῖαι φύλαι. — Εἰς τὸν Προγνάθιον, ἐγόντων μέτωπον πρὸς τὰ δύον καλύπτον, τοὺς τομεῖς κακλιμένους πρὸς τὰ ἐμπρός καὶ ἐξέχοντας, πρωτικήν γωνίαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον δέξειαν· εἰς τὸν τελευταῖον

(1) Μορφολογικῶς ἀκούεται ὅτι η̄ φύσις καὶ η̄ ἔκτασις τῶν ποικιλιῶν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους φύλαξ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν παράτηρουμένην εἰς τὰς φύλαξ τῶν ἄλλων ζώων ἡμέρων η̄ ἀγρίων, διεῖναι περιωρισμένη καὶ ἐξηγεῖται διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ πέριττου, τῆς διαδοχῆς καὶ τῆς διαλογῆς. — Φυσιολογικῶς, ὅτι η̄ μονιμότης μεταξύ αὐτῶν εἶναι εὔκολος καὶ συνεγής ὅπερ χαρακτηρίζει τὰς φύλαξ μόνον. (Σ. Μ.)

(2) Σημειωτέον ὅτι η̄ θεωρία τῶν μονογενεῖς τῶν εἶναι εὐνοϊκὴ εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ Δαρβεΐνου (de l'évolution) σχετικῶς πρὸς τὸ πρόσδηλημα τοῦ κοινοῦ προγενήτορος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ γοργίλλου. Σ. Μ.